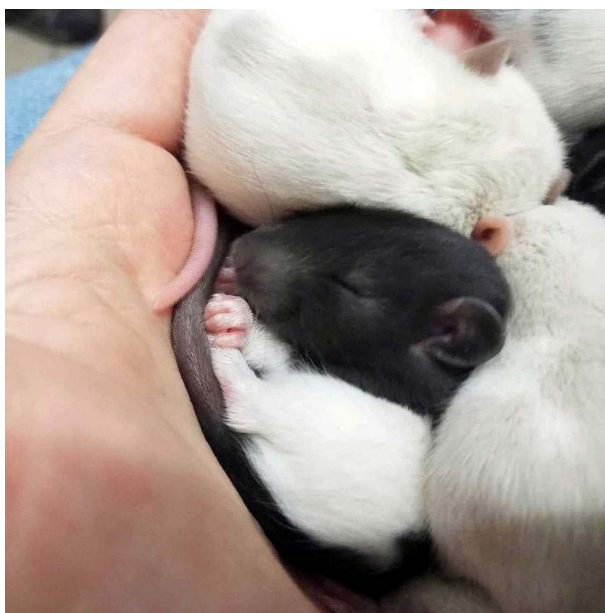

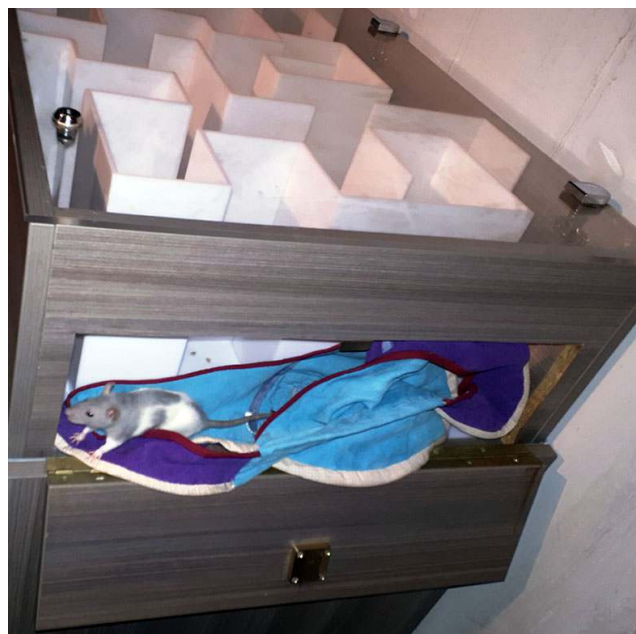
Sziaztok! Megint itt vagyok!

Bodzáék szívesen elszunyókáltak az óriás melengető tenyerében

Mostanában gyakran eszembe jut az Állatkert, néha még álmodom is róla. Már nagyon régen eljöttünk onnan, egyre nehezebb felidézni a régi illatokat. Arra viszont tisztán emlékszem, hogy ott akkora gondviselő óriások voltak, hogy többen is elfértünk a tenyerükben.

Volt az állatkertben egy nagyon izgalmas gyakorlótér, ahol Bodzával és Málnával nagyszerűen gyakorolhattuk a bújócskát és a fogócskát. A végében egy nagyon félelmetes helyre lehetett jutni, ahol veszélyesen nagy úr tátongott. Viszont finom rágcsi várt ott ránk, és megérte odamerészkedni. A gondviselő óriás odatett egy védelmet adó, nagy zsebet, így már nem féltünk annyira.

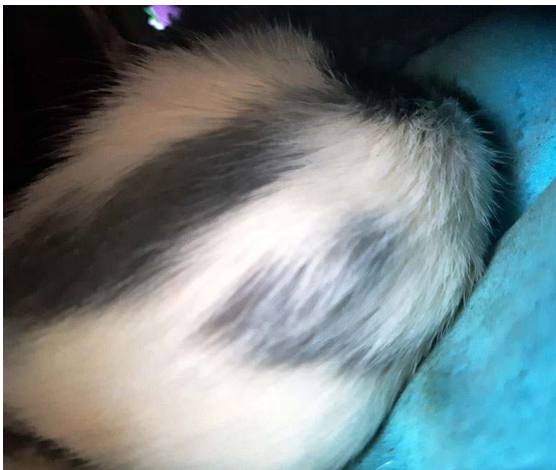
Ez a nagy zseb eljött velünk, és nagyon jól lehet benne bújócskázni. Itt van néhány jó tanács, ha szeretnétek kipróbálni: számítsatok rá, hogy a gondviselő óriások felemelnek veletek, nehogy ettől megijedjétek, és kiugorjatok belőle! Ha már elég ügyesek vagytok, inkább szaladjatok fel belőle az óriások vállára, lehetőleg a zseb szára alatt, hogy meg ne lássanak közben! Sokkal biztonságosabb a vállukon ülve utazni, mert onnan könnyebben elérhető a ruhájuk felső bejárata, ha valami gyanúsan megmozdul, vagy megzörren a közelben.

Figyeld meg!

Nekünk, vándorpatkányoknak igen éles és erős fogunk van. Ezt nagyon jól tudjuk, és vigyázunk is arra, hogy egymás közt óvatosan használjuk. A gondviselő óriásokra is vigyázunk, mert őket is befogadtuk magunk közé. Ha egy új, ismeretlen illatú dologgal találkozunk, akkor vigyázva megszorítjuk a fogunkkal, hogy megtudjuk, milyen a tapintása. A lábainkat inkább szaladgálásra használjuk.

Málna vigyázva kiemeli egyet a finom rágcsik közül

Mára ennyit! Feljött a nap, most már ti is menjetek aludni!

Tudod-e?

Mi, vándorpatkányok elsőként a 19. században fogadtunk magunk közé gondviselő óriásokat. Annak idején még az angol Viktória királynő is a rajongóink közé tartozott. Aztán az óriások sokáig elpártoltak tőlünk, és csak ötven éve kezdtek el többen is visszakéredzkedni hozzánk, hogy a családtagunkká válhassanak.